

IRPF sí, però no només això. Per un esforç fiscal progressiu i solidari

Aquests mesos ens trobam en l'etapa de l'any on qui més qui menys pensa que ha de fer la declaració de la renda, de l'IRPF. Pensar en pagar impostos sempre cau un poc tort, com sempre que ens ve una despesa no cercada, però en aquest cas hauríem de veure el caire positiu i solidari, perquè els impostos són el mitjà que ens hem donat per administrar el què és comú, el què és d'interès general, com la sanitat, l'educació, els serveis social o la cura de les persones amb dependència, i també les carreteres o els aeroports.

Per un sistema tributari més just

Ara bé, per poder pagar impostos amb «certa alegria», creim que s'han de donar dos requisits bàsics: en primer lloc, saber que els doblers recaptats s'administraran amb seny i prioritzant les necessitats de manera justa i socialment i mediambientalment sostenible; en segon lloc, veure que s'apliquen l'equitat i la justícia també en el repartiment de les càrregues fiscals.

I tal volta és en aquest segon requisit on resulta més difícil acceptar l'actual sistema tributari. És cert que en el rendiment del treball (IRPF, cotitzacions a la Seguretat Social...) hi ha un intent, més o menys discutible, de distribució de la càrrega fiscal segons que es tinguin més o manco ingressos de divers caràcter; no passa el mateix, però, amb el que és el patrimoni (immobiliari o mobiliari), el capital (invertit en accions, empreses o actius, més o menys rendible). Aquest capital té unes obligacions tributàries menys solidàries i no contribueix en la mateixa mesura en el benestar de la societat com les rendes del treball.

Per atendre bé les necessitats col·lectives

Així, per avançar com a societat del benestar, sense deixar ningú enrere, serà necessari repensar la contribució del capital-patrimoni en les necessitats col·lectives, perquè encara són moltes aquestes necessitats (hospitals, escoles, residències per a majors, voravies accessibles, transport públic suficient, etc...) i no podem seguir sobrecarregant els impostos sobre les rendes del treball o amb impostos indirectes sobre els béns de consum necessari (altra cosa seria el consum superflu o de luxe...).

Sobretot, però, pensam que ens cal exigir a tots els nostres representants polítics una bona distribució dels pressuposts públics, que es nodreixen dels nostres impostos, per encaminar-nos cap a una societat més justa i sostenible.

Així, des de Més per Sóller sempre defensarem un sistema fiscal solidari i progressiu (que pagui més qui més posseeix o més guanya), i així ho hem anat proposant en tota la nostra activitat en el consistori al llarg d'aquesta legislatura, en forma de propostes diverses i al·legacions a diferents ordenances de tipus fiscal en impostos, taxes i preus públics, per a tots els sollerics i solleriques.

Més per Sóller